ספורט

כדורגל

מי הזמין?

קרב הכותרות התנהל בכל עוזו: „רפי לוי הוזמן להשתתף בנבחרת!" „מאנדי לא הוזמן את רפי!" „מאנדי כן הזמין את רפי!" כותרת רדפה כותרת, הכחשה רדפה הכחשה. אולם מה היתה האמת?

עניין הזמנתו של רפי לוי למשחק נגד איטליה צץ עוד לפני מספר חדשים. אנשי הנהלת ההתאחדות פנו למאנדי ושאלו אותו אם נתן להזמין את רפי למשחקים. מאנדי השיב בחיוב ואנשי ההנהלה הלו לטפל בעניין. כצעד ראשון של גישוש התבקש ישעיהו פורת, כתב הספורט של מעריב, לשלוח מיברק לרפי, בו יעלה בפניו הצעת שיבה לישראל לצמיתות כדי להשתתף במשחק. כתב פורת במיברקו: „גם מאנדי מעוניין שתבוא."

בינתיים נמשך הלחץ על אוסטרליה, גם בההאחדות העולמית. מאנדי, שידע על המשא־ומתן, הביא בחשבון אפשרות שרפי לוי יחזור. לכן, לפי דרישת ההתאחדות, הכין רשימה של 21 שחקנים ישראליים והוסיף בסוף הרשימה, בבחינת אפשרות, את רפי לוי כשחקן 22. את הרשימה ל־התאחדות העולמית בשוויץ מעבירה ההתאחדות הישראלית ולא מאנדי. לכן הרשה הוא לעצמו להוסיף את שמו של רפי, מתוך הנחה שעל הרשימה יעבור מזכיר ההתאחדות, יוסף דגן.

עוד 24 שעות. דגן, שקיבל הוראה מצבי ברים, סגן יושב־ראש ההתאחדות, להעביר את הרשימה לשוויץ, היה משוכנע שברים ראה אותה ואישר הכללתו של רפי בזמן שהמיברק היה מונח בהתאחדות ראה אותו במיקרה כתב הספורט של ידיעות אחרונות, מיהר לפרסם את הידיעה הברעישה שהועברה כאילו משוויץ, לפיה היה לוי השחקן ה־22 ברשימה. ההתאחדות עצמה פירסמה רק 21 שמות.

מערכת ההכחשות החלה לפעול מיד. ברים, שלא ידע על הכללת רפי ברשימה, הכחיש בתמימות את העובדה. דגן היה משוכנע שאי־אפשר לברר את השם בשוויץ והכחיש מתוך סולידריות; ואילו מאנדי, שכלל לא שלח שמית, טען שאין זה מתקבל על דעתו ששחקן יופיע למישחק בינלאומי יומיים־שלושה לפני המועד.

כתבי ידיעות־אחרונות מיהרו להתקשר בטלפון עם שוויץ ולקבל אישור למיברק. אחר כך התאמצו שעות רבות, עד שהשיגו את רפי לוי באוסטרליה, שיאשר את הזמנתו.

מה שהתנהל באותה שיחה לא ברור, אך נראה שרפי התכחן למיברקו של ישעיהו פורת, שעה שסיפר על הזמנתו של מאנדי. כאשר הניפיע ידיעות־אחרונות עם שתי הידיעות על השיחות הטלפוניות של כתביו, הוצגו גם צבי ברים וגם גיולה מאנדי כשקרנים, שמסיבות הידועות רק להם, מנסים לחפות על עובדת הזמנתו של רפי לוי לנבחרת. הגיב השבוע מאנדי, שעה שאיים לתבוע לדין את ידיעות־אחרונות על הוצאת דיבה: „אם הם ביזבזו כל כך הרבה כסף וזמן כדי לטלפן לאוסטרליה, יכלו להוציא עוד 25 אגורות על טלפון אלי ואז היה מתברר הכל."

ליז טיילור בקליאופטרה
פליז, אמרה ליז

אנשים

מחיצת הניצחון

בטכס חלוקת את ההתנדבות לחיילי מלחמות העולם, הראשונה והשניה, שנערך בשבוע שעבר ברמת־גן, שכחו מארגני הטכס את חוסר התחרות שבאופיו של ראש־הממשלה, **דויד בן־גוריון**. אחדי שנזכרו כי במלחמת הבחירות האחרונה הופיע ביגי על במה אחת עם יריבו החתיק במפלגה, **משה שרת**, סברו כי אין טעם לפגם בכך, אם יושיבו את יו"ר הנהלת הסוכנות ליד ראש הממשלה. וכך הוכנו ב־יציע הכבוד שלוש כורסות, זו בצד זו: לנשיא המדינה, לביגי ולשרת. אולם עד מהרה הוכיח ביגי כי הוא מוכן לסבול את שרת רק כשיש מחיצה ביניהם. כשהבחין כי מושבו נמצא ליד מושב שרת, ביקש מן הנשיא **יצחק בן־צבי** להתחלף במקומות והנשיא שימש חיץ בין שני היריבים . . . סגן־אלוף **חיים גאון**, מי שהיה המושל הצבאי של עזה בתקופת מיבצע סיני, נפצע קשה בתאונת דרכים בה נהרגה אשה חיפאית. הוא שכב שבוע בבית־חולים עד שחזרה אליו הכרתו . . . בעל בית־חרושת לממתקים עלית, **אליהו פרומצ'נקו**, שנפטר השבוע בגיל 75, התבקש כמה פעמים לכתוב את קיצור תולדות חייו עבור פירסומים שונים ואנציקלופדיות. **אולם מעולם** לא שכח לציין פרט אחד חשוב בביוגראפיה שלו: „מיום שהקמתי את בית־חרושת עלית, הוא מייצר תוצרת טובה."

★ ★ ★

חלטורה בבית חולים

במצב שלאחר יאוש נמצאה השבוע שחקנית תיאטרון זרת ואמנית תיאטרון־היחיד **נאוה שאן**. נאוה, שעבדה כשנתיים על עיבוד מחזה יחיד בשם מסע אל תוך הצללים הירוקים, זכתה לעזרתה של הכוריאוגרפית האמריקאית **אנה סיקוילוב**. לפני זמן קצר נסעה לחיפה על מנת לקבל שני סרטי־הקלטה, עליהם הוקלטה מוסיקת הרקע לתכניתה, שנשלחו לה על־ידי אנה. כשחזרה לביתה, החנתה את מכונית הרנו שלה ליד ביתה. למחרת מצאה את דלתות המכונית פרוצות ונוכחה לדעת כי שני סרטי־ההקלטה שהיו מונחים בה נעלמו. נאוה בקשה ממערכות העתונים לפנות לגנבים האלמונים שיחזירו לה את הסרטים, אולם היא חוששת שהם הקליטו עליהם בינתיים קולות אחרים . . . בפגישה מקרית שנערכה בין השחקן **אורי זוהר** לבין איש ההתאחדות הכדורגל **צבי ברים**, התרעם זוהר על יחסה של ההתאחדות לכדורגלנים, תקף את ברים בחריפות. הגיב על כך ברים: „ומה עושים האמנים למען הכדורגלנים?" בו במקום אירגן זוהר הופעת חלטורה. הוא, **שייקה אופיר**, **אריק איינשטיין** ו**אורי לוי** החליטו לערוך ביום שישי הקרוב הופעה מיוחדת בפני שחקני סגל הנבחרת הישראלית בכדורגל, במחנה האימון שלהם. הם העריכו את הופעתם בסכום של 2500 ל"י, תבעו שבתמורה תעניק ההתאחדות סכום דומה לכדורגלן הפצוע **אהרון אמר**. האמנים מחכים לראות אם אמנם יקיים ברים את הבטחתו לעשות זאת . . . הופעת חלטורה אחרת נערכה בבית־החולים בו שוכב **זאב** („יוסקוביץ") **יוסיפון**, אחרי שלקה בהתקפת לב. ידידיו האמנים החליטו להתאסף, לבקרו במשותף, ולהציג לפניו תכנית מיוחדת . . . **אברהם מרקוביץ**, שחקן מועדון התיאטרון החיפאי, הוזמן השבוע על־ידי ציר חיפאי למסיבה, שזה ערך ביקתתו הבוהמית בפינת הרחובות בית־לחם וענתות, בחיפה. כאשר התעניין אברמ'לה לדעת היכן נמצאת כתובת תנ"כית זו, השיב לו הצייר: „שאל את הרב **יחיה אלשייך**" . . . הצלמת האמריקאית **ג'ורדי שפטל**, שתפרסמה בארץ שעה שתבעה בזמנו את הסופר **יגאל מוסינזון** לדין על הפרת הבטחת נשואין, נישאה לאחרונה בניו־יורק. הבעל: הקריקטוריסט האמריקאי המפורסם **פייפר**, הצעיר מג'ודי בשמונה שנים . . . המלחינה **נעמי שמר** חזרה ארצה ומתכוננת לכבוש מחדש את שוק הפזמונים הישראליים . . . גם **תמר רפי פורט** חזרה לארץ, ישר לזרועותיו של הארכיטקט **יצחק ישר**. . . . ירחון הצילומים האמריקאי פוטופליי, סיפר לקוראי ההוצאה השנתית שלו, בין השאר, כי שחקן הקילנוע הצעיר, **פאל מינאו**, החל מעסיק צוות של חמש מזכירות על מנת להשתלט על זרם מכתבי האוהדים שגבר. הסיבה: מאות מכתבים המגיעים אליו מישראל לאחר הסרטת אכסודוס . . . ברומא, שם התלו מחדש צילומי קליאופטרה, גורמת כוכבת הסרט **אליזבט טיילור** כאב־ראש רב למפיקים, שכבר הפסידו עליו, לפני תחילת הצילומים, כמה מיליוני דולארים בגלל מחלתה האחרונה של ליז. לפי החוזה רשאית ליז לבחור בעצמה את 120 השמלות שתלבש בסרט. היא כבר הספיקה לזרוק כמה עשרות דוגמאות שהוצעו לה. לבסוף בחרה בבגד נצחון רומאי (ראה תמונה), שמחירו 6500 דולאר. כאשר ראו המפיקים את התקציב עיקמו את חוטמם. אולם ליז רק אמרה: „אנא, בבקשה," וכדי לא להרגיזה הסכימו המפיקים לשמלה.

פסוקי השבוע

● **הפסל ז'אק ליפשיץ**, אחרי ביקור בישראל: „אוי לנו אם תגבר בישראל הרוח הספרטנית, אשר אין בה כדי לחזק את המדינה במאבקה עם אויביה."

● **הד"ישבויון „אתגר"**, על הצעת איש ידיעות אחרונות לערוך חילופי־אוכלוסין בין ערביי ישראל ויהודי־ערב: „אחר הצעות כגון אלה מתעוררת תמיד השאלה, מדוע נצטוו חכמים להיזהר בדבריהם, ולא האחיזים. נראה כי קדמונינו לא שיערו, שלאלה יותן לכתוב בעתוני ישראל."

● **המבקר כיעז עברון**, באתגר, על חידון התנ"ך: „כל תקציבה של מדינת ישראל, כל כשרון הארגון והמדע שבה, כל מוסדותיה התרבותיים והחינוכיים, לא יוכלו להביא לכתיבת אף פרק אחד בישעיהו."

● **הנ"ל**, על אותו נושא: „תמיד נוצרים רקב וזוהמה וחילול־ערכים כשמקשרים מין בשאינו מינו — כגון שימוש בעשרת הדיברות למכירת משחת טחורים, או באפלטון ובנביאים לקידום מזימותיו הפוליטיות של בן־גוריון."

● **ראש הממשל הדויד בן־גוריון**, על אלופת התנ"ך של בראזיל, הגברת יולאנדה דה־טיבה: „היא גילתה בקיאות נפלאה בתנ"ך, אבל לא ידעה שעלמה, איננה בתולה. לפי בקשתה רשמתי לה את שתי המילים בלטינית.

● **שרת החוץ גולדה מאיר**: „אילו רק הירשו לעצמם הגברים להרגיש ולא לחשוב, בידאי שהעולם היה מאושר הרבה יותר."

● **גאון הצ'ילו פאבלו קאזאלס**, בקראו לעבר מאזיניו בקונצרט הנעילה של תחרות הצילו העולמית: „יברככם אלוהים! אני מעריץ אתכם!"